

ת"פ 1579/04/19 - מדינת ישראל נגד בוריס שרלייב

בית משפט השלום באילת

ת"פ 1579-04-19 מדינת ישראל נ' שרלייב (עציר)
בפני כב' השופטת ליאורה אדלשטיין
מדינת ישראל
מאשימה
ע"י משטרת ישראל-תחנת אילת, עו"ד דרור אקלר
נגד
נאשם
בוריס שרלייב (עציר) ע"י סניגוריה ציבורית, עו"ד אייל לביא

החלטה

1. לפניי בקשה לגילוי פרטיו של ע.ת. 14 נושא כתב האישום.

רקע

2. ביום 30.04.2019 התקיים דיון מענה לכתב האישום. במעמד הדיון ביקש ב"כ הנאשם כי המאשימה תתקן את כתב האישום ותרשום את השם המלא של ע.ת. 14 (להלן: "המתלונן") ולא בראשי תיבות, כפי שרשום כעת בכתב האישום מיום 01.04.2019 (להלן: "הבקשה").
3. ב"כ המאשימה הפנה להנחיות פרקליט המדינה ובג"צ (באופן כללי, ללא מראה מקום מדויק) - מהם עולה כי ככל ונשקפת סכנה לעד אזי תסתיר המאשימה פרטיו; לא זו אף זו, המתלונן, יגיע ליתן עדות בפני בית המשפט, אז יוכל הסניגור לשאול כל שאלה בה הוא חפץ, לרבות פרטיו של העד.
4. ב"כ הנאשם הפנה לבג"צ 'ניר-עם' - שם נקבע לשיטתו כי בית משפט שדן בהליך פלילי יש לו סמכות להורות על חשיפת שמם של עדים.
5. ב"כ המאשימה, השלים טיעונו בכתב - שם חיזק טענתו בדבר החשש בפגיעה בעד וכן הפנה לאסמכתאות רלוונטיות. ב"כ הנאשם לא ניצל את האפשרות להגיש טיעונים משלימים.

מסגרת נורמטיבית ופסיקתית

6. חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"), סעיף 85:

"כתב אישום יכיל: ... (6) שמות עדי התביעה".

7. הנחיית פרקליט המדינה מספר 3.1 - הכנה וניסוח כתב אישום, עדכון אחרון: 27 דצמבר 2017, סעיף 68:

"רשימת עדי התביעה תכלול את שמו המלא של העד ואת כתובתו... אלא אם התעורר חשש שמא חשיפת פרטים אלו עלולה לפגוע בביטחון המדינה... או בביטחון העד, או לגרום לו להטרדה, איום או סיכון, או לפגוע למעלה מן הנדרש בפרטיותו... במקרה כזה יצוינו פרטיו באמצעות ראשי תיבות - או באמצעות אות כלשהי, אם גם ציון ראשי תיבות עלול לחשוף זהותו... חל על זהות העד חסיון, יצוינו פרטיו באמצעות ראשי תיבות או אות ויצוין ליד פרטיו כי יוזמן על ידי התביעה".

8. בת"פ 2242/01 (מחוזי) **מדינת ישראל נ' אורה עמר** (לא פורסם) - הזכיר כב' השופט ד"ר עמירם בנימיני כי ההלכה הקבועה בעניין יחזקאלי (פס"ד בש"פ 4481/00 **דוד יחזקאלי נ' מדינת ישראל**, 23.11.2000), היא הצורך לאזן בין זכות המתלונן לפרטיות לבין זכותו של הנאשם שלא תקופח הגנתו.

9. בפס"ד בש"פ 5881/06 **שלמה בניזרי נ' מדינת ישראל**, 07.02.2007 קבע בית המשפט העליון כי "**לא די בנגיעה לאישום, אלא צריך להיות קשר מהותי בין הגילוי לנושא הדיון**".

באותו פסק דין הפנה בית המשפט לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק בתי המשפט**"), סעיף 68(ב)(7) - המאפשר לבית המשפט לשמוע עד בדלתיים סגורות אם הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד באופן חופשי או להעיד בכלל.

כמו כן, מרחיב פסק דין זה אודות הרלוונטיות (להלן: "**מבחן הרלוונטיות**") של העברת חומר חקירה לרשות הסנגוריה ובענייננו המדובר בפרטי המתלונן:

"...**מדובר בחומר חקירה מיוחד** (באותו עניין הכוונה היתה לגליונות רישום פלילי של מתלוננים - ל.א.), **שלגביו אין די בהגדרתו הכללית כחומר חקירה כדי לחייב את התביעה להעמידו לעיון אלא יש צורך באישור של בית המשפט. במילים אחרות - התביעה אינה חייבת להעמיד לרשות הסנגוריה אפילו אותם גיליונות העומדים במבחן הרלוונטיות לשיטתה, בית המשפט לעולם יאלץ לומר את דברו ולתת צו בנושא**".

דין

10. לעניין טענת המאשימה כי לבית המשפט אין סמכות לדון בפגמים שנפלו בכתב האישום אני מפנה לפסק הדין שצוטט על ידי הסנגור - בבג"ץ 9131/05 **ניר עם כהן ירקות אגודה שיתופית חקלאית בע"מ נ' מדינת ישראל**, 06.02.2006 - שם נקבע כי הערכאה הפלילית יכולה לדון בפגמים שנפלו בכתב האישום.

11. ההבדל בין המקרה הנדון בפסיקה שצוטטה על ידי המאשימה (בג"ץ 841/19 **מדינת ישראל נ' בית המשפט המחוזי בתל אביב ואח'**, 18.09.2019) ובין המקרה שבפניי הוא שכאן מדובר בתיקון קונקרטי של כתב האישום ואילו ההחלטה שניתנה בפסק הדין נושא הבג"ץ היא במסגרת החלטת ביניים המשפיעה באופן רוחבי על כלל התיקים הפליליים.

12. ולגופו של עניין - לאחר שבחנתי את הרלוונטיות של פרטי המתלונן לדיון ואת זכותו לפרטיות והגנה עליו ועל מתלוננים בכלל, עולה כי במקרה שלפניי, באיזון בין השניים, מבחן הרלוונטיות גובר.

13. מחקירת ע.ת. 14 בדיון שהתקיים ביום 05.05.2019 עולה כי בין הנאשם למתלונן ישנה היכרות קודמת:

עמוד 11 לפרוטוקול, שורות 19-20: "קוראים לי י.א. (אומר את שמו המלא)... והיינו צריכים לפגוש ולדבר, בתור חברים".

עמוד 12 לפרוטוקול, שורות 7-8: "הוא התקשר בטלפון ואמר אחי, ואני חשבתי שאם הוא אמר אחי אני יכולה לפגוש אותו ולסגור את הסכסוך".

14. מעדותו של ע.ת. 14 עולה כי הוא לא התלונן על הנאשם וגם לא התכוון לעשות כן, ראו עמוד 19 לפרוטוקול, שורות 27 וכן 30-31: "אני לא רוצה להתלונן על בוריס, גם לא התלוננתי עליו... אני לא רציתי להתלונן על בוריס, גם לא כתבתי שום תלונה"; המתלונן אף הגדיל וטען כי: "השוטרים באו והתחילו לעשות לי הם אמרו שאני חייב להגיד שבוריס עשה את זה, ואם אני לא אגיד, אנשים ראו, ואם לא תגיד אז אתה נכנס" (ראו עמוד 19 לפרוטוקול, שורות 29-30).

15. כתב האישום החשוף כלפי כולי-עלמא עלול לפגוע במתלונן בעת חשיפת פרטיו ככל והצדדים לא מכירים, עובר לאירוע, או מקום בו המתלונן לא היה פוגש בנאשם בנסיבות אחרות, לפני או אחרי ההליך דנא; אולם אין זה המצב בתיק זה שבו מדובר בצדדים - המתלונן והנאשם - המכירים זה את זה. גם אם המתלונן חשוף לסכנה מצד הנאשם, כפי שפורט על ידי המאשימה בהשלמת טיעוניה, אינני רואה כיצד אי חשיפת שמו תאיין סכנה זו כאשר הנאשם מכיר אותו. על כן לטעמי במקרה זה ניתן להורות על תיקון כתב האישום לבקשת ב"כ הנאשם.

16. גם בהתייחס להנחיית פרקליט המדינה כמפורט לעיל (ולסיכונים שהיא מונה למי שעל פרטיותו היא מבקשת לשמור), ניתן להעריך כי עצם חשיפת פרטי המתלונן, שסיים עדותו, לא תגרום לו להטרדה, איום או סיכון או תפגע בו למעלה מן הנדרש בפרטיותו.

הכרעה

17. על כן אני מקבלת את בקשת הסנגור ומורה למאשימה לתקן את כתב האישום כך שפרטי המתלונן ע.ת. 14 ירשמו בו במלואם.

18. כתב האישום המתוקן יוגש לתיק בית המשפט תוך 7 ימים מהיום.

תז"פ 11.06.2019.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ט, 02 יוני 2019, בהעדר הצדדים.